

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ
Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля
Національного університету цивільного захисту України

Завдання та методичні рекомендації

**для виконання контрольної роботи для слухачів заочної форми
навчання**

з дисципліни

«ТЕОРІЯ ДОКАЗУВАННЯ В РОЗСЛІДУВАННІ ЗЛОЧИНІВ»

для підготовки здобувачів ступеня вищої освіти магістра
(назва освітнього ступеня)

в галузі знань 08 «Право»
спеціальності 081 «Право»
(шифр і назва спеціальності)

Черкаси 2017

«Теорія доказування в розслідуванні злочинів»: завдання та методичні рекомендації для виконання контрольної роботи для слухачів заочної форми навчання. – Черкаси: ЧПБ ім. Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, 2017. – 27 с.

Розглянуто на засіданні методичної ради інституту
Протокол № ____ від «____» _____ 2017 р.

1. ЗАГАЛЬНІ ВКАЗІВКИ

Контрольна робота з дисципліни «Теорія доказування в розслідуванні злочинів» виконується слухачами заочного навчання у міжсесійний період після вивчення теоретичного матеріалу по дисципліні.

Завдання на контрольну роботу складається з 20 варіантів.

Порядковий номер слухача в списку групи визначають варіант завдання до теоретичної та практичної частини роботи. Кожен варіант контрольної роботи складається з 5 теоретичних питань та 4 практичних задач.

Перед виконанням контрольної роботи необхідно ознайомитись з методичними вказівками, питаннями, підібрати і опрацювати нормативні акти та іншу рекомендовану літературу, передивитися записи, які зроблені на лекціях.

Контрольна робота повинна бути виконана розбірливим почерком (або надрукована) й акуратно оформлена.

При виконанні роботи необхідно спочатку записати питання, а потім дати на нього відповідь. Відповіді повинні бути конкретними, викладені державною мовою з посиланням на норми чинного законодавства, судову практику.

На кожній сторінці необхідно залишати поля шириною 30-35 мм для зауважень рецензента. В кінці роботи вказати перелік використаної літератури, поставити дату її виконання та особистий підпис. Виконана робота направляється в Академію на перевірку в термін, який вказаний у графіку виконання контрольних робіт.

Оцінюється робота з урахуванням відповідності викладеного матеріалу нормам чинного законодавства, самостійного виконання.

Отримавши в Академії перевірену роботу з рецензією викладача, слухач зобов'язаний уважно ознайомитись із зауваженнями рецензента та внести у роботу відповідні зміни, виправлення і доповнення, усунути вказані недоліки.

Робота, що виконана не за варіантом, або не повністю висвітлює поставлені питання – до заліку не приймається. Така робота повинна бути виконана повторно з урахуванням зауважень. На обкладинці нової роботи необхідно зробити помітку „Повторна” і направити в Академію разом з першою роботою.

Слухачі, які несвоєчасно направили контрольну роботу на перевірку без поважних причин до іспиту (заліку) не допускаються.

2. МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

Контрольну роботу рекомендується виконувати після самостійного вивчення матеріалу з предметів «Теорія доказування в розслідуванні злочинів», «Проблеми кримінально-правої кваліфікації», «Проблеми кримінальної відповідальності та покарання».

Відповіді на питання слід обґрунтовувати вимогами чинного законодавства з посиланням на відповідні норми.

У разі посилання на нормативн-правовий акт, кодекс, рішення судові практики слід вказати його з посиланням на конкретну норму (ст. 208 КПК України, Постанова ВСУ № 5-72к15(16) від 19.05.2016 року

Вибір завдання згідно порядкового номеру залікової книжки

Порядковий номер по списку групі	Номера теоретичних питань					Номера практичних завдань			
	1	2	3	4	5	1	2	3	4
0	1	21	42	63	84	1	21	42	63
1	2	22	43	64	85	2	22	43	64
2	3	23	44	65	86	3	23	44	65
3	4	24	45	66	87	4	24	45	66
4	5	25	46	67	88	5	25	46	67
5	6	26	47	68	89	6	26	47	68
6	7	27	48	69	90	7	27	48	69
7	8	28	49	70	91	8	28	49	70
8	9	29	50	71	92	9	29	50	71
9	0	30	51	72	93	0	30	51	72
10	11	31	52	73	94	11	31	52	73
11	12	32	53	74	95	12	32	53	74
12	13	33	54	75	96	13	33	54	75
13	14	34	55	76	97	14	34	55	76
14	15	35	56	77	98	15	35	56	77
15	16	36	57	78	99	16	36	57	78
16	17	37	58	79	100	17	37	58	79
17	18	38	59	80	101	18	38	59	80
18	18	39	60	81	102	18	39	60	81
19	19	40	61	82	103	19	40	61	82
20	20	41	62	83	104	20	41	62	83

2. Теоретичні питання.

1. Роль теорії доказів у кримінальному судочинстві, її взаємозв'язок з іншими юридичними науками.
2. Поняття і класифікація доказів.
3. Збирання доказів у кримінальному провадженні.
4. Недопустимість доказів отриманих внаслідок істотного порушення прав та свобод людини.
5. Слідчі (розшукові) дії як спосіб збирання доказів.
6. Шляхи перевірки доказів та їх процесуальних джерел.
7. Негласні слідчі (розшукові) дії як способи збирання доказів.
8. Процесуальні джерела доказів та їх види.
9. Способи фіксації доказів у кримінальному провадженні.
10. Способи збирання доказів стороною обвинувачення.
11. Збирання доказів стороною захисту.
12. Особливості доказування в стадії підготовчого провадження.
13. Показання як джерело доказів. Види показань.
14. Співвідношення оцінки та перевірки доказів.
15. Документи як джерела доказів.
16. Висновок експерта як джерело доказів та особливості його оцінки.
17. Особливості доказування в стадії провадження за нововиявленими обставинами.
18. Критерії оцінки доказів.
19. Особливості доказування при провадженні дізнання.
20. Використання показань з чужих слів у доказуванні.
21. Особливості доказування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру.
22. Зберігання речових доказів і документів та вирішення питання про них.
23. Особливості доказування у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх.
24. Процесуальний порядок визнання доказів недопустимими.
25. Особливості доказування під час здійснення провадження судом присяжних.
26. Використання у доказуванні міжнародної правової допомоги.
27. Доказування в стадії виконання судових рішень.
28. Особливості доказування при здійсненні провадження щодо окремої категорії осіб.
29. Кримінально-процесуальне доказування та його значення у судочинстві.
30. Предмет і мета доказування: поняття і характеристика.
31. Суд (слідчий суддя) як суб'єкт доказування.
32. Предмет показань потерпілого. Критерії оцінки показань потерпілого.
33. Спільність та відмінність етичних норм і норм доказового права.
34. Роль презумпції невинуватості в процесі доказування.
35. Особливості процесу доказування в стадії касаційного провадження.
36. Правила оцінки доказів.
37. Шляхи перевірки доказів та суб'єкти перевірки доказів у кримінальному процесі.
38. Речові докази у кримінальному провадженні.
39. Роль презумпцій в процесі доказування.

40. Зміст елементів процесу доказування та їх характеристика.
41. Особливості процесу доказування в стадії досудового розслідування.
42. Доказове право і теорія доказів: поняття та співвідношення.
43. Захист доказів у кримінальному провадженні.
44. Взаємодія – протидія норм моралі і права в доказуванні.
45. Науково-технічні засоби, що використовуються у кримінально-процесуальному доказуванні та вимоги до них.
46. Прокурор як суб'єкт доказування.
47. Роль процесуальних гарантій в доказуванні.
48. Особливості збирання доказів на різних стадіях судочинства.
49. Особливості процесу доказування в стадії апеляційного провадження.
50. Невербальні слідчі (розшукові) дії як засоби збирання доказів.
51. Вербальні слідчі (розшукові) дії як засоби збирання доказів.
52. Роль оперативно-розшукових заходів у збиранні та перевірці доказів.
53. Предмет теорії судових доказів.
54. Змішані слідчі (розшукові) дії як засоби збирання доказів.
55. Захисник, як суб'єкт доказування.
56. Роль преюдицій в доказуванні.
57. Використання спеціальних знань в процесі доказування.
58. Суб'єкти доказування у кримінальному процесі. Їх класифікація.
59. Особливості процесу доказування в стадії судового розгляду.
60. Роль процесуальної форми у доказуванні і забезпеченні прав і законних інтересів громадян.
61. Особливості доказування в стадії перегляду судових рішень Верховним Судом України.
62. Особливості доказування у кримінальному провадженні на підставі угод.
63. Особливості доказування у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення.
64. Особливості доказування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів виховного характеру.
65. Особливості доказування у кримінальному провадженні, яке містить відомості, що становлять державну таємницю.
66. Межі і обсяг доказування у кримінальному провадженні.
67. Теорія і практика способів збирання і перевірки доказів.
68. Процесуальний порядок застосування науково-технічних засобів і перспективи подальшого їх удосконалення у кримінально-процесуальному доказуванні.
69. Поняття і значення показань свідка в ході досудового і судового провадження.
70. Процесуальний порядок і тактичні прийоми допиту свідка.
71. Особливості оцінки показань неповнолітнього свідка.
72. Застосування конституційних і процесуальних гарантій прав потерпілих при їх допиті у кримінальному судочинстві.
73. Особливості збирання, перевірки та оцінки речових доказів.
74. Внутрішнє переконання у оцінці доказів.

75. Недопустимість доказів та відомостей, які стосуються особи підозрюваного, обвинуваченого.
76. Значення рішень інших судів у питаннях допустимості доказів.
77. Безпосередність дослідження показань, речей і документів у доказуванні.
78. Значення використання режиму відеоконференції при проведенні процесуальних дій у доказуванні.
79. Проведення експертизи за ухвалою суду.
80. Особливості дослідження доказів під час судового розгляду.
81. Доказування у спрощеному судовому провадженні щодо кримінальних проступків.
82. Втручання у приватне спілкування у доказуванні.
83. Використання у процесі доказування додатків до протоколів негласних слідчих (розшукових) дій.
84. Слідчий як суб'єкт доказування.
85. Доказування цивільного позову у кримінальному провадженні.
86. З'ясування достовірності показань свідка.
87. Доказове значення показань свідка, потерпілого одержаних під час досудового розслідування в судовому засіданні.
88. Захист доказів у кримінальному провадженні.
89. Доказування при відновленні втрачених матеріалів кримінального провадження.
90. Одночасний допит двох і більше вже допитаних осіб як засіб формування доказів.
91. Особливості проведення огляду при розслідуванні дорожньо-транспортних подій.
92. Використання результатів огляду під час розслідування злочинів, пов'язаних із порушенням правил безпеки руху та експлуатації транспорту.
93. Зміст та форма протоколу огляду. Вимоги до складення протоколу.
94. Додатки до протоколу: плани, схеми, фототаблиці, відеозапис.
95. Межі і обсяг доказування у кримінальному провадженні.
96. Поняття та завдання огляду, його пізнавальне значення у слідчій діяльності.
97. Види огляду, їх характеристика.
98. Суб'єкти і об'єкти огляду, загальні положення його проведення.
99. Організаційно-тактичні засади огляду.
100. Поняття, сутність, завдання та учасники огляду місця події.
101. Стадії та методи огляду місця події.
102. Тактичні прийоми та їх комбінації, що застосовуються при огляді.
103. Об'єкти, які підлягають дослідженню під час огляду місця події.
104. Застосування спеціальних знань та технічних засобів під час огляду місця події.

3. Практичні завдання.

1. 10.06.2015 р. неповнолітній Ж. необережним пострілом із знайденої ним у лісі рушниці часів Великої Вітчизняної війни поранив свого однокласника Е. Лікар, до якого звернувся Е. про допомогу, повідомив 12.06.2015 р. про факт вогнепального поранення міліцію. Цього ж дня, було проведено огляд місця події, освідчування потерпілого. У неповнолітнього Ж. вилучено зброю та порушено кримінальне провадження.

З якого моменту кримінального провадження відомості про факт вчинення кримінального правопорушення стають доказами? Які докази є у слідчого станом на 12.06.2015 р.?

2. Неповнолітній П. та його двоюрідний брат С., вчинили розбійний напад на К. та після чого були затримані працівниками міліції. С, як підозрюваний, відмовився від послуг захисника. П., як неповнолітньому було запропоновано послуги захисника, але він також відмовився від його участі. Після цього, слідчий допитав П. та С. та протягом доби повідомив їх про підозру.

З якого моменту особа набуває право на захист? Які обставини необхідно встановити слідчому для доказування факту вчинення П. та С. розбійного нападу? Які вимоги до недопустимості доказів? Чи можуть бути показання П. та С. допустимими доказами?

3. До прокурора району звернулася гр. Т. з заявою щодо притягнення до кримінальної відповідальності сусіда Ш., який під час суперечки побив її чоловіка М., наніс йому тяжкі тілесні ушкодження. М. у цей час знаходиться в лікарні та не має можливості самостійно звернутися до правоохоронних органів за допомогою. Прокурор вніс відомості до ЄРДР про заподіяння тілесних ушкоджень М., після чого провів огляд місця події, допитав М., та призначив судово-медичну експертизу.

Надайте оцінку діям прокурора. Чи має право прокурор проводити досудове розслідування? Чи є докази зібрані прокурором допустимими?

4. У провадженні про пограбування слідчий пред'явив потерпілому Ю. для впізнання трьох осіб. Оглянувши зазначених осіб, Ю. вказав на одного з них, як на особу яка вчинила пограбування. При цьому Ю. назвав ознаки, за якими він її впізнає. Після проведення слідчої дії особу, яку було впізнано, повідомлено про підозру та вона заявила клопотання про участь у справі захисника. Після ознайомлення захисником з матеріалами, що є підставою для повідомлення про підозру, захисник заявив клопотання про визнання результатів впізнання недопустимим доказом.

Чи обґрунтована заява захисника та чи підлягає вона задоволенню?

5. Затриманий за підозрою у вчиненні розбійного нападу Р. під час допиту заявив, що він повністю визнає себе винним, але вчинених ним дій не пам'ятає, тому що під час вчинення злочину перебував в стані сильного алкогольного сп'яніння. Це було зафіксовано у протоколі допиту.

Чи можна вважати, що у результаті допиту Р. були одержані докази по кримінальному провадженню? Які гарантії передбачає КПК щодо самовикриття особи у вчиненні злочину. Чи підлягають такі показання перевірки?

6. Гр. М., затриманий за підозрою у вчиненні крадіжки колективного майна на підприємстві де він працював. Під час допиту М. зізнався слідчому у вчиненні злочину та дав покази про обставини вчинення злочину. На підставі показань підозрюваного, результатів огляду місця події та заяви керівника підприємства про зникнення майна, слідчий прийняв рішення про закінчення досудового розслідування та направлення матеріалів провадження з обвинувальним актом до суду.

Чи достатньо у слідчого доказів для прийняття рішення про закінчення досудового розслідування та складання обвинувального акту?

7. Під час судового розгляду матеріалів кримінального провадження щодо факту скоєння дорожньо-транспортної пригоди обвинувачений П. заявив клопотання про проведення автотехнічної експертизи. Своє клопотання він мотивував тим, що така експертиза є обов'язковою при розслідуванні ДТП та визначає механізм пригоди.

Яке рішення повинен прийняти суд за результатами розгляду клопотання обвинуваченого? Обґрунтуйте свою відповідь.

8. Визначіть предмет і межі доказування, а також обставини, що підлягають встановленню за складами злочинів, передбачених ч.4 ст. 187 КК України, ч.3 ст. 276 КК України, ч.3 ст.296 КК України, ч.3 ст.307 КК України, ч.2 ст. 342 КК України.

9. До міліції звернувся гр. К. за заявою про його пограбування. Він повідомив, що приблизно 20 години біля магазину «Сільпо» по вул. О. Гончара в м. Києві до нього підшли троє молодих людей, один з яких вдарив його в обличчя, інші погрожуючи побиттям і заподіянням тілесних ушкоджень ножом, відібрали й нього сумку з документами, гаманець, мобільний телефон.

Надійте відповіді щодо значення отриманої інформації для слідчого:

1. Для початку кримінального провадження.
2. Для визначення предмету та меж доказування.
3. Для визначення слідчих (розшукових) дій в кримінальному провадженні.

Складіть план розслідування та визначить, які слідчі, негласні слідчі (розшукові) дії необхідно провести для встановлення обставин вчинення кримінального правопорушення. Вкажіть мету проведення кожної слідчої дії.

Визначить обсяг інформації, необхідної для прийняття рішення про повідомлення про підозру осіб, винних у вчиненні злочину.

Яка роль прокурора, як особи яка здійснює загальне керівництво досудовим розслідуванням.

10. Під час дослідження судового розгляду матеріалів кримінального провадження щодо обвинувачення Р. у вчиненні хуліганства, пов'язані з опором представникам міліції проведено слідчі дії, спрямовані на збирання та дослідження доказів. Так, у судовому засіданні допитано обвинуваченого, який підтвердив, що під час його знаходженні на пл. Майдан Незалежності в м. Києві, де проходило святкування дня міста, посварився в групою осіб, нецензурно висловився щодо одного з них, а з іншим влаштував сварку, яка перейшла в бійку. При цьому, він заперечував здійснення опору працівникам міліції та побиття одного з них.

Допит свідків, довів, що Р. дійсно влаштував сварку з групою осіб, яка перейшла в бійку з одним з них, під час якої Р. заподіяв легкі тілесні ушкодження

П. Допитані як свідки працівники міліції пояснили, що під час охорони громадського порядку на пл. Майдан Незалежності в м. Києві вони побачили, що Р. нецензурно висловлюється відносно певних осіб та влаштував бійку з ними. Вони прийняли заходи запобігання хуліганства з боку Р., затримали його та коли прямували з ним до відділку міліції Р. намагався втекти.

Яке значення мають показання свідків для встановлення факту вчинення злочину та доведення вини Р.? Які факти необхідно дослідити для встановлення винності Р. у вчиненні хуліганства? Надайте кваліфікації діям Р.

11. Під час судового розгляду кримінальної справи головуючий оголосив, що в матеріалах кримінального провадження є протокол допиту батька обвинуваченого М., який своїми показаннями фактично спростував твердження М, що в день вчинення злочину він знаходився дома. На запитання захисника «Чи було попереджено батька обвинуваченого М. до початку допиту як свідка про право відмовитись від надання показань?», батько М. відповів що «Ні».

Яке рішення повинен прийняти суд щодо допустимості показань батька обвинуваченого М.? Обґрунтуйте своє рішення з посиланням на статті КПК України.

12. У провадженні за обвинуваченням Ш. у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст.186 КК України (грабіж), у суд було викликано свідків. Під час судового слідства були допитані 11 свідків, а також експерти. Сім свідків в судове засідання не з'явилися. Стосовно двох було відомо, що вони хворі, ще один перебував у довгостроковому відрядженні, причина неявки 4 свідків не відома. Головуючий з цього приводу з'ясував думку учасників судового розгляду та прийняв рішення про закінчення дослідження доказів, мотивуючи тим, що всі обставини у справі з'ясовані повно, обвинувачений визнав свою вину, а у матеріалах кримінального провадження є протоколи допитів свідків які не з'явилися та їх можна не допитувати. Захисник обвинуваченого, навпаки, заявив, що без допиту свідків, які не з'явилися в суд, завершити дослідження доказів та заявив клопотання про відкладення розгляду справи для вжиття заходів щодо виклику всіх свідків, а у випадку ухилення їх від явки до суду, застосувати привід. *Надайте оцінку зазначеної ситуації з посиланням на статті КПК України; доведіть правильність позиції судді або захисника.*

13. Суддею місцевого суду Личаківського району м. Львова призначено справу до розгляду за обвинуваченням К. у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст. 152 КК України (зґвалтування). Під час розгляду справи, після допиту потерпілої, суддя поставив про необхідність здійснення огляду місця події, бо існували протиріччя між показаннями потерпілої і показаннями обвинуваченого, і виніс постанову, якою доручив органу, який розслідував кримінальне провадження, провести огляд місця події, однак, що конкретно потрібно було з'ясувати під час огляду і в які терміни його виконати, не вказав.

Чи правильне рішення прийняв суддя?

14. Прокурор у промові під час судових дебатів зазначив, що підтвердженням винності обвинуваченого у вчиненні злочину, є данні, що знаходяться в матеріалах кримінального провадження про те, що обвинувачений раніше був судимий за такі ж злочини. Крім того, характеристики з місця роботи і мешкання також

підтверджують його злочинні наміри. На думку прокурора такі данні є доказами по справі, що підтверджують його вину.

Чи має право суд приймати вищевказані данні про обвинуваченого як доказ по справі?

15. Під час розгляду справи за обвинуваченням К. у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 286 КК України, прокурор заявив у судових дебатах, що в ході судового слідства встановлено наступне: з боку обвинуваченого були відсутні порушення правил безпеки руху та експлуатації транспорту, що стали причиною смерті потерпілого Занюка, який був у нетверезому стані, оскільки було грубе порушення ним самим правил дорожнього руху, а тому він, як державний обвинувач, відмовляється від підтримання державного обвинувачення в суді. Батько загиблого, який брав участь у справі, заявив клопотання про надання йому можливості виступати у судових дебатах, однак суд його клопотання відхилив і по справі виніс виправдувальний вирок.

Чи вправі державний обвинувач відмовитися від підтримання обвинувачення? Яке значення судових дебатів у суді? Чи правильно діяв суд?

16. Виступаючи з останнім словом, обвинувачений В. заявив, що після дослідження доказів та дебатів він усвідомив, що уникнути відповідальності йому не вдасться, а тому хоче щиро розповісти про всі свої злочинні дії, а також дії інших співучасників, яких до кримінальної відповідальності не притягнуто.

Як має вчинити суд у даній ситуації?

17. Після завершення досудового розслідування та надання доступу до матеріалів розслідування щодо обвинуваченого К., його захисник звернувся до слідчого з клопотанням відновлення розслідування. Клопотання він мотивував тим, що під час розслідування не допитано двох свідків, показання яких є важливими для об'єктивного з'ясування обставин вчинення кримінального правопорушення та винності його підзахисного.

Яке рішення повинен прийняти слідчий? Обґрунтуйте свою відповідь нормами КПК.

18. Р. затримано за підозрою у вчиненні розбійного нападу. Під час затримання у нього вилучено саморобний вогнепальний пристрій, який він використовував як знаряддя злочину. За висновком експерта саморобний вогнепальний пристрій є вогнепальною зброєю.

Визначить межі доказування в кримінальному провадженні.

19. Гр.Т., який був присутнім на місці вчинення вбивства, почув від невідомого чоловіка інформацію про обставини злочину. Йому стало відомо, що злочин вчинив чоловік середнього зросту, вдягнутий в чорну куртку та сині джинси, кавказької зовнішності. На момент прибуття працівників міліції на місце події чоловіка, який розповів про обставини вбивства та особу, якого його вчинила вже не було. Але Т. розповів слідчому про інформацію, яку дізнався на місці.

Чи можна віднести таку інформацію до одного виду доказів? Якщо так, до якого.

20. Захисник підозрюваного К. надав слідчому пояснення очевидців вчинення злочину, відібрані ним на підставі положення Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», які виправдовують К. та підтверджують, що він не є тією

особою, яка вчинила злочин. Слідчий відмовився приймати такі пояснення як доказ у кримінальному провадженні, мотивуючи тим, що їх зібрано не відповідно до вимог КПК.

Надайте оцінку рішення слідчого. Хто має право подання зібраних доказів у кримінальному провадженні? Які вимоги КПК України щодо допустимості доказів?

21. Підозрюваний у кримінальному провадженні про розкрадання бюджетних коштів надав слідчому копії документів, що підтверджують його невинність у вчиненні злочину. Але слідчий відмовив у їх приєднанні до кримінального провадження мотивуючи тим, що документи не є оригінальними.

Оцінити правильність рішення слідчого. Чи можуть бути копії офіційних документів доказом у кримінальному провадженні?

22. Під час судового розгляду обвинувачений заявив, що його невинність у вчиненні злочину можуть підтвердити К. та Н., які були очевидцями злочину. Але прокурор виступив проти задоволення такого клопотання посилаючись на те, що КПК визнає, що доказ є недопустимим, якщо їх подає сам обвинувачений.

Які підстави визнання доказу недопустимим? Яке рішення повинен прийняти суд за результатами розгляду клопотання обвинуваченого?

23. Захисник неповнолітнього підозрюваного заявив слідчому клопотання про проведення судово-психологічної експертизи для дослідження питання про наявність умислу у його підзахисного на вчинення злочину – розбійного нападу для заволодіння мобільним телефоном потерпілого. Слідчий відмовив у задоволенні клопотання, мотивуючи тим, що умисел підозрюваного вже доказано та ця обставина не потребує додаткового дослідження.

Оцініть рішення слідчого.

24. Захисник заявив клопотання слідчому про визнання результатів допиту підозрюваного недопустимим доказом, тому що допит [проведено без його](#) участі та, крім того, йому не було надано можливість побачення з підзахисним до проведення допиту.

Яке рішення повинен прийняти слідчий? Чи є в цій ситуації підстави для визнання доказу недопустимим?

25. Сторона захисту та сторона обвинувачення погодилися про визнання показань свідка К. недопустимим доказом, про що було заявлено в судовому засіданні. Суддя, який здійснював розгляд кримінального провадження, не заперечував щодо рішення сторін та проголосив, що зазначені показання є недопустимим доказом.

Який порядок визнання доказу недопустимим? Оцініть правильність дій судді щодо визнання показань свідка недопустимим доказом.

26. Захисник підозрюваного надав слідчому висновок експерта, який на його прохання провів судово-медичну експертизу щодо встановлення причин смерті потерпілого. Висновок експертизи відрізнявся від висновку, який надав експерт за результатами проведення експертизи, яку призначив слідчий.

Яке рішення повинен прийняти слідчий в такій ситуації? Чи має доказове значення висновок експерта наданий захисником підозрюваного? Якщо так, до якого виду доказів його можна віднести?

27. Під час [проведення огляду](#) місця події, який проведено на підставі заяви П. про викрадення його майна з квартири, де він мешкає, дільничний інспектор міліції, який входив до складу слідчо-оперативної групи, опитав мешканців цього будинку. За результатами опитування дільничний склав протоколи допиту, які надав слідчому.

Чи може слідчий приєднати протоколи допиту до матеріалів кримінального провадження? Чи можна віднести протоколи до джерела доказів, якщо так, до якого?

28. Увечері до дому К. зайшов його знайомий М. та після нетривалого спілкування залишив у нього шкіряну куртку, яку пообіцяв забрати через декілька днів. Наступного дня до дому К. зайшли працівники міліції та після проведення обшуку вилучили куртку залишену М. й пояснили, що останній заволодів нею під час вчинення грабежу П. Відносно М. порушено кримінальне провадження за фактом вчинення пограбування, а відносно К. – зберігання майна здобутого злочинним шляхом.

Чи буде куртка, вилучена у К. доказом по кримінальному провадженні відносно К. або М.? До якого джерела доказів її слід віднести?

29. У розмові з адвокатом підозрюваний у вчиненні крадіжки С. розповів, що він не причетний до цього злочину, але визнає себе винним, щоб уникнути відповідальності за два вбивства, які він вчинив раніше. Про результати розмови з підзахисним адвокат розповів слідчому. Слідчий запропонував адвокату надати показання як свідок у справі про вбивство, вчинене С.

До якого джерела доказу слід віднести показання адвоката?

30. Журналіст Р. зняв на відео фрагмент хуліганських дій, вчинених на вулиці групою підлітків.

Чи є відеозапис вказаної події самостійним джерелом доказів? Як оформити його залучення до процесу доказування у кримінальному провадженні?

31. Слідчий отримав рапорт оперуповноваженого, в якому вказувалось, що згідно з наявною оперативно-розшуковою інформацією, підозрюваний має намір шляхом погроз примусити двох свідків змінити свої показання. На підставі вимог ч.2 ст. 256 КПК, слідчий допитав оперуповноваженого як свідка та на підставі його показань прийняв рішення про винність особи у вчиненні злочину та направлення матеріалів до суду з обвинувальним актом.

Чи може ця обставина вплинути на рішення слідчого про закінчення досудового розслідування? Чи є показання оперуповноваженого доказом?

32. Слідчий районного відділу міліції прийняв заяву від К. про скоєння відносно нього розбійного нападу. З метою перевірки заяви начальник райвідділу надав доручення оперуповноваженому карного розшуку провести оперативно-розшукові заходи, допитати потерпілого і очевидців.

Результати яких дій оперуповноваженого будуть доказами в кримінальному провадженні?

33. Слідчий СБУ України дізнавшись про факт контрабанди, перевірів документи, що його підтверджували, вніс відомості до ЄРДР та розпочав кримінальне провадження. З метою отримання доказів слідчий виніс постанову про вилучення документів, які підтверджують факт поставки контрабандного товару. Начальник митного органу, на території якого вчинено злочин, направив слідчому копії зазначених документів.

До якого джерела доказів можна віднести отримані слідчим документи?

34. Директор приватного підприємства В. зробив відеозапис факту вимагання від нього грошей за здійснення послуг постійної охорони його бізнесу. Під час цієї розмови невідомі В. особи залякували та погрожували йому фізичною розправою, якщо він не буде щомісячно сплачувати 1000 дол. за послуги безпечного бізнесу. Після цієї розмови, В. звернувся до міліції із заявою про факт погроз і вимагання та надав копію відеозапису його розмови з невідомими особами.

Чи є у слідчого підстави для початку досудового розслідування за фактом вимагання? Які докази та яким засобами можна отримати для доведення обставин вчинення злочину?

35. Гр-ку А. допитано як свідка у справі про хуліганство. Вона розповіла, що сама хуліганських дій не бачила, але чула про їх вчинення від сусідки Ч. Проте вона впевнена, що злочин скоїв К., який раніше був двічі судимий та навела декілька фактів, які негативно його характеризують.

Чи є джерелом доказу показання гр. А.?

36. Слухачі Інституту МВС після закінчення третього курсу проходили навчальну практику в слідчих органах. Визначивши, що слухач Ш. правильно складає процесуальні документи, може самостійно проводити слідчі дії, слідчий доручив йому допитувати свідків і проводити обшук та всі документи в справі оформляти від імені слідчого.

Прокурор району дізнався про це та виніс постанову ...

Яку постанову повинен винести прокурор? Яке рішення повинен прийняти прокурор до результатів збирання доказів?

37. Розслідуючи кримінальне провадження, слідчий дійшов висновку, що свідок К. дає неправдиві показання, тому що свідчення, що повідомляються їм, суперечать зібраним у кримінальному провадженні доказам, у тому числі, показанням самого підозрюваного. У результаті такого висновку слідчий прийняв рішення про початок досудового розслідування поданому факту.

Дайте оцінку діям слідчого. Яким чином проводиться перевірка показань допитаної особи?

38. Д. обвинувачувався в незаконному придбанні і зберіганні вогнепальної зброї - пістолета. У ході судового розгляду, Д. заявив, що придбаний пістолет, який зберігався у нього, він здав працівникам міліції добровільно, як тільки дізнався, що, можливо, з цього пістолета була вбита людина. У підтвердження своїх слів він послався на протокол обшуку в [його будинку](#), у якому був відображений факт і процедура вилучення пістолета, що знаходився в його будинку. Однак, прокурор заявив клопотання про визнання протоколу обшуку в квартирі Д. недопустимим доказом, вказуючи на грубе порушення, допущене слідчим, а саме: як понятий при цьому обшуку брав участь сам Д. Захисник Д. заперечив проти задоволення клопотання, вказавши на те, що даний протокол засвідчує невинуватість підзахисного, а також на те, що зазначене порушення допущене стороною обвинувачення, за помилки якого захист відповідати не повинен.

Яке рішення повинен прийняти суд у даній ситуації?

39. За клопотанням захисника підозрюваного В. слідчий призначив проведення слідчого експерименту. До участі в слідчому експерименті були запрошені: підозрюваний, свідок, поняті. Захиснику, який прибув також на місце [проведення експерименту](#), слідчий відмовив в участі, посилаючись на ч.3 ст.240 КПК, яка категорично не визначає необхідність участі захисника в таких слідчих діях.

Оцініть правильність рішення слідчого. Чи можна розглядати результати проведення слідчого експерименту як доказ у даному кримінальному провадженні?

40. Рано вранці у розташованому неподалік від свого будинку сквері була виявлена в несвідомому стані з численними слідами побоїв гр-ка С. По дорозі в лікарню дівчина, не приходячи у свідомість, померла. Установивши, що С. пізно ввечері в сквері була зі своїм знайомим К., слідчий запропонував останньому зізнатися в скоєнні злочину. К. відповів, що, ввечері вони були разом, але після сварки він пішов до дому, а вона залишилася. Результати огляду місця події довели, що на місці вчинення злочину дійсно був К.

Чи є у слідчого підстави щоб розпочати досудове розслідування та повідомити К. про підозру у вчиненні кримінального правопорушення? Які у слідчого є докази у кримінальному провадженні? Які дії можна провести для спростування чи підтвердження показань К.?

41. У справі гр.-ки Б., обвинуваченої у вчиненні злочину, передбаченого ст.185 КК України, було проведено дві експертизи. Відповідно до першого висновку експерта, який проводив судово-біологічну експертизу, плями крові, виявлені на одязі Б., могли належати як потерпілому, так і їй самій (у них була одна й та сама група крові). Згідно висновку фізико-технічної експертизи волокна, виявленого на віконному прорізі в будинку потерпілого (було встановлено, що злочинець проник у будинок через вікно), «однорідні відповідним волокнам шуби Б. по кольору, відтінку квітів, фарбуванню, зігнутості, розмірним співвідношенням, поверхневому рельєфу і видимій внутрішній структурі».

Дайте оцінку результатам проведених у кримінальному провадженні експертиз. Чи можна на їх основі зробити висновок про причетність Б. до вчинення злочину?

42. Розслідуючи кримінальне провадження про крадіжку особистого майна, яку вчинив раніше судимий і тривалий час не працюючий Х., слідчий приєднав до матеріалів провадження: його характеристику, підписану начальником ЖЕО; рапорт оперуповноваженого ВКР про результати розшукових дій, яким встановлено факт причетності Х. до крадіжки, довідку про судимості Х., протоколи слідчих (розшукових) дій. Після ознайомлення з матеріалами провадження, Х. заявив клопотання: про витребування характеристики з технікуму, у якому він навчався 12 років тому; про допит його друзів В. і С., які можуть характеризувати його позитивно, про витребування довідки про стан його здоров'я.

Чи є джерелами доказів матеріали, зібрані слідством?

Чи будуть належними докази, зібрані за клопотанням обвинуваченого?

43. До міліції звернувся Р. із заявою про погрози його життю та майну з боку його знайомого К. На підтвердження заяви, Р. надав слідчому мобільний телефон, на якому було записано зміст загроз Р. З метою збирання доказів слідчий провів огляд мобільного телефону та скопіював запис розмови Р. і К. на електронний

носії, про що було складено протокол. Після закінчення розслідування та ознайомлення з матеріалами кримінального провадження, захисник Р. заявив клопотання про вилучення з матеріалів справи протоколу копіювання інформації на електронний носій тому, що він є неналежним доказом.

Надайте оцінку зазначеної ситуації. Яке рішення повинен прийняти слідчий щодо належності доказу протоколу копіювання інформації на електронний носій? Які вимоги щодо визнання доказу належним?

44. Під час судового розгляду кримінального провадження, прокурор заявив клопотання про виклик як свідків двох працівників оперативного підрозділу, які чули розмову обвинувачених О. та Л., коли вони домовлялися про розподіл грошей, отриманих під час розбійного нападу на інкасатора.

Під час допиту працівники оперативного підрозділу повідомили, що за дорученням слідчого вони здійснювали спостереження за О. та Л. та коли останні знаходилися біля зупинки громадського транспорту по вул. Саксаганського в м. Києві, чули їх розмову про обставини вчинення розбійного нападу і розподіл грошей. При цьому, працівники оперативного підрозділу знаходилися за дерев'яним парканом, але розмову О. та Л. їм було чути. Запис розмови не було зроблено з причини відсутності необхідної техніки.

Чи мають доказового значення показання працівників оперативного підрозділу? Яке рішення повинен прийняти суд на підставі їх допиту?

45. Під час досудового слідства на кореспонденцію, яка надходить на ім'я підозрюваного Ш., накладено арешт. Незабаром з поштового відділення слідчий, який здійснює досудове слідство щодо злочину, у вчиненні якого підозрюється Ш., одержав повідомлення про те, що на ім'я Ш. надійшли і затримані декілька листів та бандероль.

Як повинен діяти слідчий для отримання доказів для кримінального провадження?

46. Керівник оперативного підрозділу, що здійснює контроль за незаконним обігом наркотичних засобів передав слідчому матеріали проведення оперативної закупівлі наркотичних засобів у гр. Н (протокол оперативної закупівлі, протокол огляду місця події під час якого у гр. Н. вилучено пакет з великою кількістю пігулок, які за результатами попереднього дослідження є наркотичними засобами).

Як повинен діяти слідчий. Чи будуть отримані документи та предмети доказами в кримінальному провадженні, якщо «так», якими?

47. Досудове розслідування з приводу розбійного нападу на громадянку А. було зупинено. Внаслідок оперативно-розшукових заходів стали відомі нові обставини, які свідчили про причетність до цього злочину М., що перебував у місцях позбавлення волі за злочин, який вчинив на 2 місяці пізніше розбійного нападу на А.

Яке рішення повинен прийняти слідчий? Чи будуть результати оперативно-розшукових заходів доказами по справі?

48. Під час [проведення оперативно-розшукових](#) заходів відповідно до Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» візуального спостереження за гр. Ш, здійснено аудіо- запис його розмови з невідомою особою під час якої вони домовлялися про продаж великої партії зброї. При цьому Ш. передав невідомій особі пістолет «ТТ», як один із зразків. Після передачі зброї, зазначені особи були затримані

працівниками міліції. Матеріали до результатів проведення оперативно-розшукових заходів, аудіо- запис розмови та вилучену зброю було передано слідчому.

Яке рішення повинен прийняти слідчий за результатами розгляду матеріалів? Які з зазначених предметів і документів можуть отримати статус доказу та якого?

49. Під час підготовчого провадження в суді першої інстанції прокурор заявив клопотання про виклик до суду працівників оперативного підрозділу які проводили негласні слідчі (розшукові) дії для допиту як свідків та залучення до матеріалів кримінального провадження документів, які вилучено в житлі обвинуваченого під час таємного проникнення до нього на підставі ухвали слідчого судді. Прокурор наполягав про надання документам статусу доказу. Захисник обвинуваченого заперечив проти цього, посилаючись на те, що про проведення зазначених негласних слідчих (розшукових) дій його та обвинуваченого не було повідомлено при відкритті матеріалів кримінального провадження після закінчення досудового розслідування.

Яке рішення повинен прийняти суд щодо доказового значення зазначених обставин? Чи можуть отримати статус доказу показання працівників оперативного підрозділу та документи, вилучені обвинуваченого під час таємного проникнення до житла обвинуваченого?

50. Прокурор підтримав клопотання слідчого та звернувся до слідчого судді для отримання дозволу на проведення негласних слідчих (розшукових) дій: обстеження публічно недоступних місць (житла гр. Н., якого підозрюється у злочині, передбаченого ч.1 ст.186 КК України) та зняття інформації з електронних інформаційних систем, які користується гр. Н. В клопотанні було вказано, що отримання такої інформації в інший спосіб неможливо.

Яке рішення повинен прийняти слідчий суддя?

51. Під час проведення негласної слідчої (розшукової) дії – аудіо-, відео- контролю особи, було зафіксовано розмову підозрюваного з гр. Р., під час якої останній розповів, що вчинив розбійний напад на відділення банку та внаслідок пограбування отримав 160 000 грн., які зараз зберігає у власному житлі. Матеріали, отримані під час проведення негласної слідчої дії передано слідчому та він прийняв рішення про внесення відомостей до ЄРДР.

Чи може слідчий використовувати інформацію, отриману під час проведення негласної слідчої дії для початку досудового розслідування та як доказ у провадженні про розбійний напад на відділення банку?

52. К. було притягнуто до кримінальної відповідальності за замах на вбивство, крадіжку особистого майна, особливо злісне хуліганство та викрадення вогнепальної зброї. Судово-психіатричною експертизою [у К. було виявлено тимчасову](#) психічну хворобу у формі реактивного психозу, що настав після вчинення остатнього злочину. Ухвалою суду К. було направлено на примусове лікування до психіатричної лікарні з посиленням наглядом.

Потерпілі С. і М. подали скаргу до апеляційного суду та просили про скасування ухвали суду першої інстанції про направлення К. на примусове лікування до психіатричної лікарні з посиленням наглядом, вважаючи його хворобу тимчасовою.

Яке рішення повинен прийняти апеляційний суд та обґрунтуйте його прийняття?

53. Під час досудового розслідування щодо П., який підозрювався у вчинення крадіжок особистого майна громадян, судово-психіатричною експертизою було встановлено, що він страждає тимчасовим розладом душевної діяльності, внаслідок чого він підлягає направленню на примусове лікування до психіатричної лікарні із загальним наглядом. клопотання про застосування примусових заходів медичного характеру було надіслано до суду.

Суддя, розглянувши матеріали запропонував прокурору змінити обвинувачення, зазначивши, що психічний розлад у обвинуваченого тимчасовий, а тому питання про направлення його на лікування не підлягає розгляду в суді.

Оцініть рішення суду.

54. Гр-н. Н. під час допиту як підозрюваного заявив, що хворіє психічною хворобою та при вчиненні злочину не усвідомлював своїх дій і не керував ними. Слідчий вніс заяву Н. до протоколу допиту та продовжив допит. Слідчий керувався тим, що під час розслідування не встановлено факту наявності у гр-н Н. психічного захворювання. Після закінчення розслідування та ознайомлення Н. з матеріалами кримінального провадження, його було направлено до прокурора з обвинувальними актом. Прокурор, затвердивши обвинувальний акт, направив його до суду.

Під час проведення підготовчого провадження захисник обвинуваченого заявив клопотання про звільнення свого підзахисного від кримінальної відповідальності, тому що він під час вчинення злочину не усвідомлював своїх дій і не керував ними.

Оцініть ситуацію та дії слідчого, прокурора. Яке рішення та на підставі яких норм КПК повинен прийняти суд?

55. До неповнолітнього Т. було застосовано запобіжний захід у вигляді передачі його під нагляд батьків. Наступного дня слідчий мав намір повідомити Т. про підозру, але виявилось, що той зник і невідоме місце його перебування. Слідчий склав протокол про ухилення Т. від явки, повідомивши батькам, що судом їх буде притягнуто до майнової відповідальності за незабезпечення явки сина за викликом слідчого. Батьки Т. звернулися до прокурора із скаргою на незаконність рішення слідчого, посилаючись на те, що немає законних підстав для стягнення з них грошей.

Оцініть правильність дій слідчого? Яке рішення повинен прийняти прокурор та підставі яких статей КПК?

56. Батько неповнолітнього обвинуваченого Ц. заявив клопотання суду про те, щоб йому, як законному представникові, дозволили бути присутнім протягом усього судового розгляду справи. Прокурор заперечував проти задоволення клопотання на тій підставі, що батько Ц. допитаний як свідок, і до того ж він погано впливає на сина.

Яке рішення повинен прийняти суд?

57. Слідчий суддя обрав щодо 16-річного Ч., який вчинив крадіжку великої суми грошей у своїх батьків, запобіжний захід у вигляді особистої поруки. Поручителями стали батько Ч. і викладач школи, де неповнолітній вчився. Крім того, на Ч. було покладено особисте зобов'язання не відлучатися з постійного місця проживання без дозволу слідчого, прокурора, суду.

Дайте оцінку рішенням слідчого судді.

58. Під час розгляду в суді справи про крадіжку цінностей з магазину було встановлено, що 15-річний Д. проник через квартиру до приміщення торгового залу, звідки передав цінності своєму дорослому родичу Х. На автомашині Х. відвіз крадене на ринок у інше місто і збув його невстановленим особам.

Які слідчі дії необхідно провести слідчому для отримання доказів?

59. Капітан морського судна, під час знаходження за межами України, в територіальних водах Норвегії, викрив одного з членів екіпажу матроса П. у крадіжках коштів в іноземній валюті, які знаходилися в спеціально обладнаному приміщенні судна. Капітан затримав матроса Н. за підозрою у вчиненні злочину та провів обшук його особистих речей, під час якого було знайдено частину викраденої валюти. За результатами проведеного обшуку було складено протокол до якого залучено знайдені гроші.

Через два місяці судно прибуло до морського порту м. Одеси, де капітан судна звернувся до прокурора міста з заявою про факт крадіжки, внесення відомостей до ЄРДР, передав затриманого матроса П. та вилучені у нього гроші.

Які повноваження є у капітана морського судна, яке знаходиться за межами України щодо початку кримінального провадження? Які процесуальні дії має право провести капітан з метою встановлення факту кримінального правопорушення, початку кримінального провадження, встановлення обставин вчинення злочину? Яке доказове значення для кримінального провадження мають результати проведеного капітаном судна обшуку та затримання?

60. Слідчий вніс відомості до ЄРДР щодо факту вчинення кримінального правопорушення відносно Плотнікова за ознаками злочину, передбаченого ч. 1 ст. 121 КК (умисне заподіяння тяжких тілесних ушкоджень).

Які слідчі дії необхідно провести для встановлення обставин, які підлягають встановленню у кримінальному провадженні для доказування умисне заподіяння тяжких тілесних ушкоджень?

61. Громадянин С., знайдений на привокзальній площі Києва з важкою травмою голови. У лікарні він повідомив, що двоє незнайомців напали на нього в поїзді по дорозі з Одеси до Києва. Один із них ударив його металевим патрубком по голові, після чого він впав, а злочинці, погрожуючи що вдарять ще, якщо він буде чинити опір чи кричати, забрали з кишень його брюк мобільний телефон і гаманець, зняли з руки годинник і злоту обручку та зникли.

Визначте початкові кримінальні процесуальні дії і підслідність кримінального провадження? Які слідчі дії необхідно провести для отримання доказів розбійного нападу?

62. Під час допиту підозрюваний П. заявив клопотання про виклик для допиту як свідка його знайомого М., який може повідомити інформацію щодо непричетності його до вчинення злочину. Слідчий відмовив П. в задоволенні клопотання, мотивуючи своє рішення тим, що в матеріалах провадження достатньо доказів, які підтверджують його винність у вчиненні злочину.

Надайте оцінку діям слідчого. Які права має підозрюваний під час досудового розслідування щодо надання та отримання доказів?

63. Свідок Н. у кримінальному провадженні про вбивство звернувся до слідчого з заявою про те, що його шантажують по телефону невідомі особи,

вимагаючи відмовитися від показань та погрожують підпалом автомобіля. Н. просив слідчого вжити заходи для забезпечення його безпеки. Слідчий відмовив йому у застосуванні заходів безпеки, та запропонував тимчасово виїхати з міста. Свідок Н. погодився на пропозицію слідчого, але попередив, що не буде присутнім під час судового розгляду справи.

Чи можна суд прийняти як доказ показання свідка, які він надав під час досудового розслідування?

64. Двоє неповнолітніх зірвали з голови гр. Л. шапку і кинулися тікати. На крик Л. вискочив з будинку її чоловік, і, наздогнавши хлопців, затримав їх. Завівши грабіжників до свого будинку, він примусив їх написати пояснення про обставини вчиненого ними злочину. Після цього він відвів їх до міліції і та передав черговому разом з письмовими поясненнями.

Чи можуть ці пояснення мати доказове значення у кримінальному провадженні?

65. Захисник підозрюваного заявив слідчому клопотання про проведення судово-психіатричної експертизи, мотивуючи тим, що його підзахисний в дитинстві перебував на обліку у лікаря психіатра у зв'язку з психічним захворюванням. Слідчий відмовив у проведенні експертизи, мотивуючи тим, що немає медичних документів, які б підтверджували факт хвороби, а також немає ознак неадекватної поведінки підозрюваного.

Як діяти захиснику в цієї ситуації? Який порядок збирання та представлення доказів стороною захисту під час досудового розслідування?

66. Під час допиту підозрюваний повідомив, що збраряддя злочину – пістолет, знаходиться в схованці, яку можна відшукати відсунувши шафу в його квартирі. Під час проведення обшуку схованку не було знайдено. Враховуючи, що в ухвалі слідчого судді на підставі якої було проведено обшук, було зазначено ще достатній строк дій, слідчий вирішив провести повторний обшук на підставі ухвали яку вже мав.

Під час проведення повторного обшук було знайдено схованку, в які знаходився пістолет, який був збраряддям вбивства.

Під час ознайомлення з матеріалами кримінального провадження захисник заявив клопотання про визнання результатів повторного обшуку недійсними та вилучення з матеріалів кримінального провадження речового доказу – пістолету, як недопустимого (на підставі вимог ст. 87 КПК).

Оцініть ситуацію. Чи підлягає клопотання захисника задоволенню? Обґрунтуйте відповідь.

67. Слідчий тривалий час проводив досудове розслідування у кримінальному провадженні про умисне вбивство гр. П., але не міг встановити особу, яка його вчинила.

Рідний брат загиблого, якого визнано в провадженні потерпілим, взявся самотужки розкрити цей злочин. Він знайшов очевидців події, отримав від них письмові показання, в результаті чого зібрав достатню інформацію про вчинення вбивства громадянином З. Всі зібрані і складені ним документи К. разом із своїм поясненням про шляхи пошуків вбивці передав слідчому.

Оцініть доказове значення поданих документів.

68. До судді звернувся батько одного з неповнолітніх обвинувачених у кримінальному провадженні. Він просив відкласти попередній розгляд справи на 15 днів, поки захисник його сина, який бере участь у судовому засіданні в іншій справі, не звільниться для участі в процесі.

Як повинен діяти суддя у цій ситуації?

69. До суду надійшло кримінальне провадження за обвинуваченням А. і К.. У ході підготовки справи до слухання з'ясувалося, що обвинуваченому А. необгрунтоване обрано міру запобіжного заходу у вигляді взяття під варту. До К. як міру запобіжного заходу застосовано особисту поруку, але один з поручителів поїхав у тривале відрадження.

Які рішення повинен прийняти суд? За яких умов можливо обрання зазначених запобіжних заходів?

70. До суду надійшло кримінальне провадження за обвинуваченням Г., С. та О. у вчиненні розбійного нападу. Вивчивши справу, суддя зробив висновок, що С. необгрунтовано притягнуто до кримінальної відповідальності за грабіж тому, що не брав участь у вчиненні злочину, а лише отримав від інших учасників речі потерпілого та зберігав їх у себе.

Яке рішення може прийняти суддя?

71. Під час судового розгляду кримінального провадження по обвинуваченню К. у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст. 126 КК України, суддя встановив, що потерпілий П. Не з'явився в судові засідання без поважних причин. Враховуючи зазначену обставину, суддя прийняв рішення про закриття кримінального провадження.

Надайте оцінку рішення судді по кримінальній справі. У яких випадках та з яких підстав суддя має право закрити кримінальну справу?

72. Під час судового розгляду кримінального провадження обвинувачений заявив клопотання про вилучення з сейфа, що знаходиться в його квартирі документів, які можна використати як доказ. Документи повинні засвідчити його непричетність до дій [с приховування прибутку з метою](#) ухилення від сплати податків.

Чи можуть мати такі документи статус доказу в кримінальному провадженні? Як повинен діяти суд для отримання зазначених документів? Складіть ухвали суду для отримання документів?

73. Під час судового розгляду обвинувачений захворів. З лікарні він направив до суду клопотання про те, щоб справа розглядалась без його участі та свої письмові показання щодо обвинувачення.

Як повинен діяти суд? Чи можуть бути такі показання доказом?

74. Захисник обвинуваченого заявив клопотання, про те, щоб були оголошені початкові показання його підзахисного, які він дав на досудовому слідстві. Мотивував він своє клопотання необхідністю переконати учасників судового розгляду в тому, що підсудний з самого початку щиросердечно покався у скоєному злочині.

Чи підлягає таке клопотання задоволенню? Чи можуть бути показання підозрюваного доказом під час судового розгляду?

75. До слідчого звернувся потерпілий та попередив, що він не може бути присутнім під час судового розгляду, тому що через два тижня виїжджає в тривале

відрядження за кордон. У зв'язки тим, потерпілий написав заяву, в якій просив суд провести судове засідання без його участі та оголосити в судовому засіданні його показання, що надані під час досудового розслідування.

Чи може суд прийняти показання потерпілого, які надано під час досудового розслідування як доказ? Як повинен діяти слідчий в цієї ситуації?

76. Г., П. і Ч. були засуджені за шахрайство. Захисник засудженого Г. подав апеляційну скаргу. Вивчаючи у зв'язку з цим справу, суд зробив висновок, що Ч., на відміну від Г. і П., засуджений без достатніх на те підстав.

Як повинен діяти суд? Чи має право апеляційний суд проводити дослідження доказів? Які дії може провести суд під час апеляційного провадження для з'ясування зазначених підстав?

77. Касаційний суд, після матеріалів кримінального провадження щодо вироку по обвинуваченню Б. у вчиненні розбою, в якому була окрема думка одного з суддів суду першої інстанції, прийшов до висновку, що судом надано неправильну оцінку доказів та на підставі цього застосовано норму кримінального закону щодо кваліфікації дій засудженого, яка не підлягала застосуванню. Він вважав, що за обставин досліджених під час судового засідання, дії засудженого Б. слід кваліфікувати як грабіж.

Яке рішення повинен прийняти касаційний суд та яким чином його оформити? Які правила перевірки доказів під час здійснення касаційного провадження?

78. Вирок у справі Т. та інших набрав законної сили. До прокурора області звернувся брат Т. і подав документи, з яких можна зробити висновок, що Т. засуджений за злочин, який не скоював. Прокурор впевнився в цьому після вивчення матеріалів кримінального провадження.

Яке рішення повинен прийняти прокурор у цій ситуації?

79. Захисник засудженого Р. після проголошення обвинувального вироку направив до апеляційного суду скаргу. У скарзі захисник вказав, що судом першої інстанції не досліджено всі докази по справі, зокрема, судом під час підготовчого провадження відхилено його клопотання про допит двох свідків, які могли надати показання про невинуватість Р., не взято до уваги документи, які надано суду стороною захисту, а також не розглянуто заяву обвинуваченого про факт здійснення на нього тиску з боку слідчого, погроз та залякування з метою отримання зізнання у вчиненні злочину.

Захисник додав до скарги письмові пояснення осіб, просив апеляційний суд провести допит зазначених свідків, дослідити документи, надані до суду першої інстанції та в сукупності з іншими доказами вирішити питання про винність Р. у вчиненні злочину.

Які має повноваження суд апеляційної інстанції щодо дослідження доказів під час провадження з перегляду судових рішень? Які з зазначених доказів та в якому порядку має право дослідити апеляційний суд під час провадження? Чи можуть мати статус доказу надані захисником Р. документи та показання осіб?

80. До касаційного суду звернувся засуджений П. зі скаргою на ухвалу суду апеляційної інстанції. В скарзі було вказано, що судом апеляційної інстанції не досліджено документи, які було додано до апеляційної скарги, які свідчать про

його невинуватість та фактично спростовують рішення суду першої інстанції. П. просив касаційний суд провести дослідження зазначених документів та встановити законність та обґрунтованість вироку суду першої інстанції, на підставі чого прийняти рішення про його невинуватість у вчиненні злочину.

Яке рішення повинен прийняти касаційний суд? Який порядок дослідження матеріалів, які додаються до скарги судом касаційної інстанції? Які повноваження касаційного суду щодо дослідження доказів, зібраних за результатами кримінального провадження?

81. До Верховного Суду України звернувся гр. Л. з заявою про перегляд рішення касаційного суду, яким рішення суду першої інстанції щодо визнання його винним у вчинення вбивства залишено без змін, на підставі рішення Європейського суду з прав людини, як міжнародної судової установи, юрисдикція якої визнана Україною. У рішенні Європейського суду з прав людини встановлено, порушення Україною міжнародних зобов'язань при вирішенні його справи у суді першої інстанції, а саме проведено оцінку доказів з порушенням вимог КПК та Законів України.

Як повинен діяти Верховний Суд України після отримання заяви гр. Л.? Яким чином та в якому порядку здійснюється перевірки зазначених обставин Верховним Судом України?

82. Під час допиту підозрюваний повідомив, що вкрадені речі знаходяться у квартирі гр-ки К. з якою проживав його знайомий С. Слідчий вирішив здійснити обшук квартири гр-ки К. Під час проведення обшуку було знайдено схованку, де знаходились вкрадені речі. Враховуючи, що в ухвалі слідчого судді, на підставі якої було проведено обшук, було зазначено що квартира є власністю С. захисник заявив клопотання про визнання результатів обшуку недійсними та вилучення з матеріалів кримінального провадження речових доказів – вкрадених речей, як недопустимих.

Оцініть ситуацію. Чи підлягає клопотання захисника задоволенню? Обґрунтуйте відповідь.

83. У провадженні про пограбування слідчий пред'явив потерпілому Ю. для впізнання трьох осіб. Оглянувши зазначених осіб, Ю. вказав на одного з них, як на особу яка вчинила пограбування. При цьому Ю. назвав ознаки, за якими він її впізнає. Після проведення слідчої дії особу, яку було впізнано, повідомлено про підозру та вона заявила клопотання про участь у справі захисника. Після ознайомлення захисником з матеріалами, що є підставою для повідомлення про підозру, захисник заявив клопотання про визнання результатів впізнання недопустимим доказом.

Чи обґрунтована заява захисника та чи підлягає вона задоволенню?

ЛІТЕРАТУРА

1. Європейська конвенція з прав людини (Конвенція про захист прав і основних свобод людини від 4 листопада 1950 року) // Права людини і професійні стандарти для юристів в документах міжнародних організацій. – Амстердам – Київ, 1996. – С. 12–17.
2. Загальна декларація прав людини від 10 грудня 1948 року // Права людини. Міжнародні договори України, декларації, документи. – К., 1992. – С. 18–24.
3. Конституція України від 28 червня 1996 року (із змінами та доповненнями) // Відомості Верховної Ради України від 23 липня 1996 року, № 30. – Ст.141.
4. Кримінальний кодекс України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до кодексу : [http:// zakon1.rada.gov.ua](http://zakon1.rada.gov.ua).
5. Кримінальний процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.
6. Про безоплатну правову допомогу: Закон України від 02 червня 2011 року // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 51. – Ст. 577.
7. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів: Закон України від 23 грудня 1993 року // Голос України. – 1994. – 2 березня.
8. Про Національну поліцію: Закон України від 02 липня 2015 року // [Електронний ресурс] – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=55082
9. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18 лютого 1992 року // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 22. – Ст. 303.
10. Про практику застосування судами законодавства про кримінальну відповідальність за легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 15 квітня 2005 р. № 5.
11. Про практику застосування судами України законодавства про звільнення особи від кримінальної відповідальності: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 23 грудня 2005 р. № 12.
12. Про практику застосування судами України законодавства про погашення і зняття судимості: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 грудня 2003 р. № 16.
13. Про практику застосування судами України законодавства у справах про злочини неповнолітніх: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 16 квітня 2004 р. № 5.
14. Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 23 грудня 2005 р. № 14.
15. Про практику призначення судами кримінального покарання: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 24 жовтня 2003 р. № 7.
16. Про практику розгляду судами кримінальних справ про злочини, вчинені стійкими злочинними об'єднаннями: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 23 грудня 2005 р. № 13.

17. Про практику розгляду судами справ про застосування примусових заходів виховного характеру: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 15 травня 2006 р. № 2.
18. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 року // Офіційний вісник України від 07.11.2014. – № 87. – Ст. 2471.
19. Про судову експертизу: Закон України від 25 лютого 1994 року // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 28. – Ст.232.
20. Про судову практику в справах про викрадення та інше незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими речовинами, вибуховими пристроями чи радіоактивними матеріалами: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002р. № 3.
21. Про судову практику в справах про злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 4.
22. Про судову практику у справах про злочини проти власності: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 6 листопада 2009 р. № 10.
23. Про судову практику у справах про злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 30 травня 2008 р. № 5.
24. Про судову практику у справах про необхідну оборону: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 1.
25. Про судову практику у справах про перевищення влади або службових повноважень Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 грудня 2003 р. № 15.
26. Про судову практику у справах про хуліганство: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 22 грудня 2006 р. № 10.
27. Про судову практику у справах про злочини проти життя та здоров'я особи: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 7 лютого 2003 р. № 2.
28. Про судову практику у справах про хабарництво: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 5.
29. «Про практику застосування судами України законодавства у справах про злочини неповнолітніх» Постанови Пленуму Верховного Суду України від 16 квітня 2004 року № 5;
30. «Про практику застосування судами примусових заходів медичного характеру та примусового лікування» Постанови Пленуму Верховного Суду України від 3 червня 2005 року № 7;

Основна література:

31. Актуальні проблеми кримінального права : навч. посіб. / В. М. Попович, П.А. Трачук, А. В. Андрушко, С. В. Логін. – К. : Юрінком Інтер, 2009. – 256 с.
32. Дудоров О. О. Вибрані праці з кримінального права / Дудоров О. О. / МВС України; Луган. держ. ун-т внутр. справ ім. Е. О. Дідоренка. - Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2010. – 952 с.

33. Кваліфікація злочинів : Навчальний посібник / За ред. О.О. Дудорова, Є.О. Письменського. – К. : Істина, 2010. – 430 с.
34. Кваліфікація злочинів, підслідних органами внутрішніх справ : навч. посібник / [В. В. Коваленко, О. М. Джужа, А. В. Савченко, В. В. Кузнецов та ін.] ; За заг. ред. В. В. Коваленка ; за наук. ред. О. М. Джужа та А. В. Савченка. – К. : Атіка, 2011. – 648 с.
35. Коржанський М. Й. Кваліфікація злочинів : Навч. посіб. / М. Й. Коржанський. – [Вид. 3-тє доповн. та переробл.]. – К. : Атіка, 2007. – 592 с.
36. Корнеева А. В. Теоретические основы квалификации преступлений : учеб. пособие / Корнеева А. В. ; под ред. А. И. Рарога. – М. : Проспект, 2010. – 176 с.
37. Кримінальне право України : Загальна частина : [підруч. для студ. вищ. навч. закл.] / [Ю. В. Баулін та ін.] ; за ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація ; М-во освіти і науки України, Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. – 4-те вид., переробл. і допов. – Х. : Право, 2010. – 454 с.
38. Кримінальне право України : Особлива частина: [підруч. для студ. вищ. навч. закл.] / [Ю. В. Баулін та ін.]; за ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація ; М-во освіти і науки України, Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. – 4-те вид., переробл. і допов. – Х. : Право, 2010. – 605 с.
39. Кримінальне право України : Практикум : навч. посібник / П. П. Андрушко, С. Д. Шапченко, С. С. Яценко, П. С. Берзін та ін. ; за ред. С. С. Яценка. – [3-тє вид., перероб. і доповн.]. – К. : Алерта ; КНТ ; Центр учб. літ-ри, 2010. – 640 с.
40. Кримінальне право України. Особлива частина : [підручник] / [Ю.В. Александров, О. О. Дудоров, В. А. Клименко та ін.] ; за ред. М.І. Мельника, В. А. Клименка. – [Вид. 5-тє, переробл. та доповн.]. – К. : Атіка, 2009. – 744 с.
41. Кримінальне право України. Особлива частина. Альбом схем: Навч. посіб. / [В.Я. Горбачевський, І.А. Вертилецька, О.В. Микитчик, В.С. Плугатир, М.В. Плугатир]. – К. : Алерта, 2015. – 576 с.
42. Кримінальне право. Особлива частина : підручник. У 2-х т. – Т. 1 / за ред. проф. О. О. Дудорова, доц. Є. О. Письменського. – Луганськ : «Елтон – 2», 2012. – 780 с.
43. Кримінальне право. Особлива частина : підручник. У 2-х т. – Т. 2 / за ред. проф. О. О. Дудорова, доц. Є. О. Письменського. – Луганськ : «Елтон – 2», 2012. – 703 с.
44. Кримінальний кодекс України : [науково-практичний коментар] / Відп. ред. Є. Л. Стрельцов. – [8-тє вид., перероб. та доповн.]. – Х. : Одиссей, 2012. – 904 с.
45. Кримінальний процес в питаннях і відповідях: Загальна і Особлива частини: навч. посіб. / Л.Д. Удалова, В.В. Рожнова, Д.О. Савицький, О.Ю. Хабло. – 3-тє вид., доповн. і переробл. – К. : Скіф, 2013. – 256 с.
46. Кузнецов В. В. Кримінальне право України: питання та задачі для підготовки до вступних, семестрових та державних екзаменів : навч. посіб. / В. В. Кузнецов, А. В. Савченко / За заг. ред. О. М. Джужа. – Вид. 2-ге доп. та перроб. – К. : Центр учбової літератури, 2011. – 392 с.
47. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / А. М. Бойко, Л. П. Брич, В. К. Грищук, О. О. Дудоров та ін. ; За ред. М. І. Мельника, М. І. Хавронюка. – [9-тє вид., перероб. та доповн.] – К. : Юридична думка, 2012. – 1316 с.
48. Фріс П. Л. Кримінальне право України. Загальна частина : Підручник / Фріс П. Л. – [2-ге вид., доп. і перероб.] – К. : Атіка, 2009. – 512 с.

49. Яновська О.Г. Концептуальні засади функціонування і розвитку змагального кримінального судочинства: Монографія.– К.: Прецедент, 2011. – 303 с.

Додаткова література:

50. Благов Е. В. Кваліфікація преступлений (теорія і практика) / Благов Е. В. – Ярославль : Ярослав. гос. ун-т, 2003. – 212 с.

51. Брич Л.П. Теорія розмежування складів злочинів: монографія/ Л.П. Брич. – Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2013. – 712 с.

52. Бурчак Ф. Г. Кваліфікація преступлений / Бурчак Ф. Г. – [2-е изд., доп.] – К. : Политиздат Украины, 1985. – 120 с.

53. Грищук В. К. Вибрані наукові праці / Грищук В. К. – Львів : Львів. державний ун-т внутр. справ, 2010. – 824 с.

54. Кримінальний кодекс України 2001 р.: проблеми застосування і перспективи удосконалення : тези доповідей та повідомлень учасників Міжнар. симпозіум 21–22 вересня 2012 р. – Львів : ЛДУВС, 2012. – 476 с.

55. Кудрявцев В. Н. Общая теория квалификации преступлений / Кудрявцев В. Н. – [2-е изд., перераб. и доп.]. – М. : Юрист, 1999. – 304 с.

56. Марін О. К. Кваліфікація злочинів при конкуренції кримінально-правових норм / Марін О. К. – К. : Атіка, 2004. – 224 с.

57. Навроцький В. О. Теоретичні проблеми кримінально-правової кваліфікації : монографія / Навроцький В. О. — К. : Атіка, 1999. — 464 с.

58. Проблеми юридичної кваліфікації: Теорія і практика // Тези міжнародної наукової конференції Вісник Академії адвокатури України. – К.: Видавничий центр Академії адвокатури України, 2010. – число 1 (17). – С. 106–217.

59. Тарарухин С. А. Кваліфікація преступлений в судебной и следственной практике / Тарарухин С. А. – К. : Юринком, 1995. – 208 с.

Інформаційні ресурси:

<http://www.president.gov.ua>. – офіційний веб-сайт Президента України.

<http://www.rada.gov.ua> – офіційний веб-сайт Верховної Ради України.

<http://www.kmu.gov.ua> – офіційний веб-сайт Кабінету Міністрів України.

<http://www.mvs.gov.ua> – офіційний веб-сайт Міністерства внутрішніх справ України.

<http://www.court.gov.ua/vscourt> – офіційний веб-портал судової влади в Україні.

<http://www.sc.gov.ua> – офіційний веб-сайт Вищого спеціалізованого України суду з розгляду цивільних і кримінальних справ.

<http://www.gr.gov.ua> – офіційний веб-сайт Генеральної прокуратури України.

<http://www.minjust.gov.ua> – Офіційний веб-сайт Міністерства юстиції України.

<http://www.reyestr.court.gov.ua> – єдиний реєстр судових рішень в Україні.

<http://www.nbuv.gov.ua> – Національної бібліотеки України ім. В.І.Вернадського.

<http://www.catalogue.nplu.org> – Національна парламентська бібліотека України.

<http://www.ials.sas.ac.uk/library/library.htm> – Бібліотека Інституту Поглиблених Правничих Студій. Велика Британія.

<http://www.ukma.kiev.ua/ukmalib> – Наукова бібліотека Національного університету «Києво-Могилянська академія».

<http://www.ulde.kiev.ua/news.php> – Центр розвитку українського законодавства.

